

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona powodowa: EU

Strona pozwana: PE Digital GmbH

**Sentencja**

- 1) Artykuł 14 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że w celu określenia proporcjonalnej kwoty, jaką konsument jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy, w przypadku gdy konsument ten wyraźnie zażądał, aby wykonanie zawartej umowy rozpoczęło się w trakcie biegu terminu uprawniającego do odstąpienia od umowy, i od umowy tej odstępuje, należy co do zasady uwzględnić cenę uzgodnioną we wspomnianej umowie za ogół świadczeń będących jej przedmiotem, a należną kwotę obliczyć pro rata temporis. Jedynie w przypadku gdy zawarta umowa wyraźnie przewiduje, że jedno lub kilka świadczeń będzie w całości spełniane wraz z rozpoczęciem wykonania umowy, w sposób odrębny, po cenie, którą należy uiścić oddzielnie, przy obliczaniu kwoty należnej przedsiębiorcy na podstawie art. 14 ust. 3 tej dyrektywy należy uwzględnić całość ceny przewidzianej za takie świadczenie.
- 2) Artykuł 14 ust. 3 dyrektywy 2011/83 w związku z motywem 50 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że do celów oceny, czy łączna cena jest nadmierna w rozumieniu tego przepisu, należy uwzględnić cenę usługi oferowanej przez danego przedsiębiorcę innym konsumentom na tych samych warunkach, jak również cenę równoważnej usługi świadczonej przez innych przedsiębiorców w chwili zawarcia umowy.
- 3) Artykuł 16 lit. m) dyrektywy 2011/83 w związku z art. 2 pkt 11 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sporządzenie przez internetowy serwis pośredniczący w doborze partnera raportu z oceny osobowości na podstawie testu osobowości utworzonego przez ten serwis nie stanowi dostarczania „treści cyfrowych” w rozumieniu tego przepisu.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – FT / Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu; GS i in., HS; Ministerul Educației Naționale**

(Sprawa C-644/19) (<sup>1</sup>)

*[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Artykuły 1, 2 i 3 – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Środek przyjęty przez uczelnię w oparciu o przepisy prawa krajowego – Zachowanie statusu nauczyciela mianowanego po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego – Możliwość zarezerwowana dla nauczycieli posiadających status promotora pracy doktorskiej – Nauczyciele nieposiadający tego statusu – Umowy na czas określony – Wynagrodzenie niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym]*

(2020/C 414/17)

Język postępowania: rumuński

**Sąd odsyłający**

Curtea de Apel Alba Iulia

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona powodowa: FT

Strona pozwana: Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu; GS i in.; HS; Ministerul Educației Naționale

**Sentencja**

- 1) Artykuły 1 i 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym spośród ogółu nauczycieli akademickich uczelni, którzy kontynuują wykonywanie zawodu po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego, tylko nauczyciele posiadający status promotora pracy doktorskiej mogą zachować status nauczyciela mianowanego, podczas gdy nauczyciele niemający statusu promotora pracy doktorskiej mogą jedynie zawierać z tą uczelnią umowy na czas określony przewidujące wynagrodzenie, które jest niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym.
- 2) Klauzulę 4 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym spośród ogółu nauczycieli akademickich uczelni, którzy kontynuują wykonywanie zawodu po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego, tylko nauczyciele posiadający status promotora pracy doktorskiej mogą zachować status nauczyciela mianowanego, podczas gdy nauczyciele niemający statusu promotora pracy doktorskiej mogą jedynie zawierać z tą uczelnią umowy na czas określony przewidujące system wynagrodzenia, które jest niższe od wynagrodzenia przysługującego nauczycielom mianowanym, pod warunkiem że ta pierwsza kategoria nauczycieli akademickich składa się z pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony porównywalnych z pracownikami należącymi do tej drugiej kategorii oraz że odmienne traktowanie między innymi ze względu na wspomniany system wynagrodzenia nie jest uzasadnione obiektywnymi względami, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt D / E**

(Sprawa C-657/19) <sup>(1)</sup>

**[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia – Artykuł 132 ust. 1 lit. g) – Świadczenie usług ściśle związanych z opieką i pomocą społeczną – Sporządzenie opinii o stanie wymagającym opieki – Podatnik zaangażowany przez służbę medyczną ubezpieczenia pielęgnacyjnego – Podmioty uznane za podmioty o charakterze społecznym]**

(2020/C 414/18)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Bundesfinanzhof

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Finanzamt D

Strona przeciwna: E

**Sentencja**

Artykuł 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że

- sporządzenie opinii w zakresie potrzeby opieki przez niezależnego eksperta dla służby medycznej kasy ubezpieczenia pielęgnacyjnego, które to opinie kasa ta wykorzystuje do celów oceny zakresu praw do świadczeń opieki i pomocy społecznej, z których mogą skorzystać jej ubezpieczeni, stanowi świadczenie usług ściśle związane z opieką i pomocą społeczną, pod warunkiem że jest ono niezbędne do zapewnienia prawidłowej realizacji transakcji dotyczących tej dziedziny;